Auschwitz: Ongelooflijk Goed Gevangenenkamp

Gawain 23 mei 2015

WAARSCHUWING: Alvorens te besluiten van dit artikel kennis te nemen, wordt er nadrukkelijk op gewezen dat dit – hoewel geenszins zo bedoeld – door sommigen als grievend kan worden ervaren. Vooraf zij daarom verwezen naar de op deze site vermelde Voorwaarden voor kennisname. Die bepalen o.m. dat kennisname wordt geacht vrijwillig plaats te vinden en slechts rechtmatig is indien vooraf nadrukkelijk afstand wordt gedaan van elk denkbaar recht op enige claim(s) jegens de schrijver(s) en/of anderen.

Auschwitz: *Ongelooflijk Goed Gevangenenkamp*

Wie vandaag Auschwitz bezoekt om daar iets van vertelde gruwelen en opzettelijke Duivelse misdaden van de “nazi’s” waar te nemen, komt bedrogen uit. Behalve een valse, na de oorlog ingerichte “gaskamer”,[1] een valse *“Muur des Doods”* (zonder kogelgaten!), dramatische tekeningen van Duitse gruweldaden en een via de headphone afgespeeld gruwel- en propagandavertelsel, is daar ***helemaal niets*** concreets te zien van enig feit dat die vertelsels kan staven. Integendeel, als u kritisch durft zijn en zelf durft te kijken en denken, liggen de aanwijzingen voor de leugens voor het oprapen. Geen wonder dat de kroonprins van het Holocaustsprookje, de joods-Nederlandse professor Van Pelt, stelde: *“Auschwitz kan maar beter aan de natuur worden teruggegeven, want voor 99% van wat daar gebeurde* [= over verteld wordt] *is geen bewijs”.*[2] Het klopt wat de Holocaustgelovige professeur hier zegt: inderdaad is er **geen spat van bewijs** voor alle gruwelverhalen over dat kamp.

Een van de weinige zichtbare zogenaamd concrete "bewijzen" in Auschwitz van nazi-misdaden is de valse "Zwarte Muur" (die overigens niet zwart is) en waarbij toeristen bloemen leggen. Links een naoorlogse propaganda tekening waar nazi's zogenaamd duizenden gevangenen willekeurig executeerden. Rechts hedendaagse foto. Noch het afgeschermde deel, noch de gemetselde muur zelf vertoont één enkele kogelinslag! Integendeel, men heeft aan beide zijkanten het bekijken van de achterzijde van de muur door paaltjes onmogelijk gemaakt. Ook dit is dus een naoorlogse "reconstructie", net zoals de "gaskamer" en het crematorium. Niets daarvan is authentiek!

In werkelijkheid was (is) nauwelijks ergens ter Wereld een beter geoutilleerd gevangenenkamp in oorlogstijd dan Auschwitz-Birkenau. Natuurlijk is dit voor hen die destijds tegen hun wil daarheen als gevangene, krijgsgevangene of dwangarbeider werden gevoerd, een wrange constatering. Maar dat geldt ook voor iedere gevangene die ooit naar enig ander gevangenenkamp in de wereld werd gevoerd. Echter, Waarheid behoort, zelfs (juist) als het over "de Holocaust" gaat, voorop te gaan en van die waarheid zal dit artikel u het nodige tonen. Eerdere artikelen op deze site over Goodrich's boek Hellstorm en Eisenhower's vernietigingskampen tilden al een tipje op van de sluier op van de vele naoorlogse misdaden van zich in valse morele superioriteit wentelende Geallieerden en joden. Daarbij past ook weerlegging van de grenzeloze naoorlogse overdrijving en leugen- en gruwelpropaganda over "Auschwitz".

Laten we eens zien waarom Auschwitz de titel *"Ongelooflijk goed Gevangenenkamp"* verdient. Natuurlijk in de eerste plaats omdat de werkelijkheid praktisch alles weerspreekt van de 70 jaar lang vertelde propagandaverhalen over onmogelijke aantallen vermoorden, "vergassingen", gruwelijke en beestachtige omstandigheden.

Auschwitz was een kamp met ongekend hoogwaardige en unieke en voorzieningen voor gevangenen, waaraan voormalige vijanden van Duitsland en anderen heden nog een voorbeeld kunnen nemen. Daarvoor is niet nodig te verwijzen naar Satansoorden als Guantanamo Bay, Abu Grahib, Bagram Airbase, geheime CIA foltergevangenissen in Oost-

Europa en Azië, Sovjet Goelags of Israëlische geheime gevangenissen voor Palestijnen. Werkelijkheid is, dat de voorzieningen en faciliteiten in Auschwitz voor een kamp in oorlogstijd een voortdurend hoog niveau van zorg voor het welzijn van de gevangenen aantonen. Palestijnen in Gaza en mensen in vluchtelingenkampen overal elders in de wereld, zouden zich in het Paradijs wanen, als zij konden leven zoals destijds de gevangenen in Auschwitz.

Natuurlijk laten we alle beweerde onzin over "gaskamers", "4 of 1,5 miljoen vermoorde joden" en naoorlogse gruwelvertelsels van "getuigen" in dat kamp als fantasie zonder concreet bewijs buiten beschouwing en beperken ons tot bewijsbare werkelijkheid over dat kamp.

De gestaag dalende aantallen "vermoorden" van Auschwitz spreken boekdelen over valse overdrijving en propaganda.

In 1939-40 werd het voormalig Poolse garnizoen in Auschwitz door de Duitsers uitgebreid en gemoderniseerd tot Konzentrationslager Auschwitz I (Hoofdkamp), bestemd voor 20.000 gevangenen. In 1941 telde het al meer dan 40.000 ingezetenen en eind van dat jaar werd wegens de miljoenen krijgsgevangen gemaakte Sovjets besloten 2 km verderop Auschwitz II (Birkenau) te bouwen, een uitbreiding bestemd voor nog eens 200.000 gevangenen. Totaal werden van 1940 t/m 1944 volgens de Duitse administratie **334.785** gevangenen in Auschwitz opgenomen, waarvan 173.000 (52%) joods (origineel Duits document bevindt zich in *Gosudarstvenni Archiv Rossiskoi Federatsii,* het Staatsarchief van de Russische Federatie, Moskou). Dat Westerse "historici" spreken over "meer dan anderhalf miljoen vermoorden, waarvan 75% regelrecht uit de treinen gaskamers in gingen" heeft een simpele reden: de Sovjets toonden alleen de documenten van aankomende treinen; die van vertrekkende treinen (de transitjoden naar Sovjetgebieden) verdonkeremaanden zij. Uiteraard heeft geen enkele "historicus" dit ooit onderzocht: zij namen in de tien naoorlogse jaren dat de Sovjets Auschwitz en de Sovjetgrenzen voor buitenlanders potdicht hielden, voetstoots aan dat miljoenen mensen direct uit de treinen (na "selectie") de gaskamers in gingen. Die zgn. "selecties voor gaskamers op het perron" zijn echter aantoonbaar onwaar. Een vals sprookje,

waarin zij tot op de dag van vandaag zonder bewijs nog (willen) geloven. Het nazisme was verslagen, de Gallieerden (waaronder de Sovjet-communisten die half Europa veroverden) moesten als “bevrijders” van de Duivelse nazi’s worden neergezet en dat vroeg miljoenen gruwelijk vermoorde mensen. De naoorlogse denazificatiepolitiek kreeg prioriteit boven waarheid. Ook (en vooral) onder Westerse “historici”, voor zover zij al beter wisten.

Tot 1989 vertelden Holocaustvertellers in de media, op scholen, op universiteiten, enz. dat de nazi’s in Auschwitz “4 Miljoen” mensen zouden hebben vermoord. Koningen, presidenten, pausen, en miljoenen mensen uit de hele wereld betuigden bij het monument in Birkenau ootmoedig eer aan 2,5 miljoen nooit bestaan hebbende “vermoordden” (links). In 1990 werden de stenen in 16 verschillende talen vervangen door andere (rechts), nu met “omstreeks 1,5 miljoen”. Miljoenen minder, maar nog altijd ca. 10 x hoger dan werkelijk. Daaraan werd toen nog toegevoegd: “voornamelijk joden”, hetgeen ook al “onzorgvuldig” is, want in werkelijkheid was zo goed als de helft van de gevangenen in Auschwitz (48%) niet-joods!

De in 1989 in Moskou aan het licht gekomen werkelijke cijfers leidden dus slechts tot alweer een onjuiste verlaging van de astronomische aantallen “vermoordden” van Auschwitz. Het zijn er (zeggen zij) nu geen 4 miljoen meer, maar 1,5 miljoen, 2,5 miljoen minder. Natuurlijk blijft het Talmoedisch aantal “6 miljoen vermoorde joden” [3] ongewijzigd! Het werkelijk aantal omgekomenen in en bij Auschwitz (door alle oorzaken) in vijf oorlogsjaren ligt tussen 135-150.000.
Afgezien van bepaalde groepen zoals joden, zigeuners, krijgsgevangenen, e.a., bestond 80% van de gevangenen in Auschwitz uit gewone criminelen. Joden en niet-joden werden in Auschwitz gelijk behandeld, kregen dezelfde verzorging en sliepen in dezelfde barakken. Omdat bij Auschwitz het grootste spoorwegknooppunt van Polen lag, diende het ook als

transitkamp. Twee derde van de 334.785 naar Auschwitz vervoerde gevangenen werd na korte of langere tijd naar andere kampen, meest in veroverd Sovjetgebied, overgebracht.[4] Verreweg het grootste aantal vermiste gevangenen na de oorlog behoorde tot die transitgroepen. Zij die in Auschwitz bleven, konden van “geluk” spreken, want van hen overleefden relatief velen de oorlog. Van de acht mensen tellende groep Anne Frank bleef alleen vader Otto Frank tot het eind van de oorlog in Auschwitz. Hij overleefde als enige de oorlog.
Het industriecomplex Monowitz (Auschwitz III), was op het Roergebied na, het grootste industriële centrum van het Reich. Er werd o.a. vloeibare brandstof uit steenkolen gemaakt, synthetische rubber, enz. Het was bijna de hele oorlog onbereikbaar voor de verwoestende Geallieerde bommenwerpers, waardoor de productie niet werd gehinderd en de gevangenen van Auschwitz daar veiliger waren dan de burgers in de Duitse steden. Behalve Duitsers en Polen werkten er in Monowitz duizenden dwangarbeiders. Zij waren gehuisvest in Auschwitz II en kregen – zoals iedere dwangarbeider – een van het cao-loon afgeleide vergoeding voor hun arbeid. Andere gevangenen (ook vrouwen) werkten tot 60 km in de regio op 39 decentrale plaatsen in industrie, wegenbouw, landbouw, enz. Ook zij waren gehuisvest in Auschwitz II, in het Vrouwenkamp.
De SS-ers zaten aan de rand van het kamp en bemoeiden zich relatief weinig direct met de gevangenen. Onder de gevangenen heerste een soort zelfbestuur; de SS hield toezicht, voerde de administratie, beheerde de facilitaire organisatie, overzag de werkzaamheden, handhaafde de discipline onder de kapo’s, bemande de bewakingsring, enz. Zij bemoeiden zich nauwelijks direct met de gevangenen.
Zelfbestuur voor gevangenen was voor de Duitsers ideaal, omdat het kamp daardoor met een minimum aan Duits personeel kon worden gerund, personeel waarvan elke man nodig was voor de oorlog in het Oosten. Gaandeweg bleek gevangenenzelfbestuur echter de grootste plaag en doodsoorzaak voor de gevangenen. Daarvan stamt het gezegde: “De grootste vijand van de gevangenen zijn de gevangenen”. Diefstal, afpersing, mishandeling, verkrachting, vernederingen, moord op medegevangenen, etc. werden de norm binnen dat systeem. De “slimsten”, brutaalsten, meest gewetenloze, verraders, dieven en lieden met de beste “contacten”, wisten zich tot barakoudste of blokoudste (“kapo’s”) op te werken, als regel criminelen en communisten. Zij beslisten meer dan de SS over leven en dood van medegevangenen.
Het was dit type criminelen die, als zij het te bont maakten, door de Duitsers werden geëxecuteerd. Hoe cynisch ook: zij gelden thans als helden en martelaren. Die executies waren nooit willekeurig of “spontaan” zoals naoorlogse propaganda stelt, altijd ging daaraan veroordeling door een rechtbank vooraf en alvorens executies werden uitgevoerd, moesten de processtukken voor beoordeling en schriftelijke toestemming naar Berlijn worden gezonden. Verder moesten voor elk sterfgeval in Auschwitz bijna 20 verschillende formulieren worden ingevuld, vermeldende alle persoonlijke, medische en andere omstandigheden. Dat als uitvloeisel van de Duitse bureaucratie en “gründlichkeit”.
Individuele misdaden van SS-ers tegen gevangenen werden ongehoord zwaar bestraft; zo werden de commandanten van Buchenwald (Koch) en Majdanek (Florstedt) door SS-rechtbanken ter dood veroordeeld en geëxecuteerd wegens diefstal en moord op gevangenen. Hetzelfde lot trof kamparts Waldemar Hoven in Buchenwald omdat hij gevangenen had mishandeld. Tal van Duitse soldaten die in de fout gingen werden voor lichtere misdaden naar SS-strafkamp Matzkau bij Danzig gestuurd, anderen naar strafbataljons aan het Oostfront.
Recent werd door het Duitse *Institut für Zeitgeschichte* het *Handboek voor Kampcommandanten* gepubliceerd, een honderden pagina’s tellend voorschrift waarin zeer strenge verplichtingen en verboden waren opgenomen voor de behandeling van gevangenen.
De 87-jarige Duitse predikantsweduwe, mevrouw Ursula Haverbeck, heeft op grond van die

dwingende voorschriften talloze Duitse politici en regeringsinstanties aangeschreven te erkennen dat onder een dergelijk regime van strenge voorschriften en straffen het **onmogelijk** moet worden geacht dat daar mensen willekeurig en massaal mishandeld, gefolterd en vermoord kunnen zijn zoals (zonder bewijs) is aangenomen. Zij ontving geen enkele reactie. Hangt deze moedige vrouw nu vervolging wegens "Holocaustontkenning" boven het hoofd?
Welke voorzieningen kende Auschwitz voor de gevangenen?
• Huisvesting in vier verdiepingen hoge stenen gebouwen (Auschwitz I), met per verblijf twee grote kachels van geglazuurde siertegels, dubbele openslaande ramen, compleet rioleringssysteem, enz.
• Zowel Auschwitz I als II hadden een uitgebreid stelsel van stromend water, warm water in de doucheruimtes, riolering en rioolwaterzuiveringsinstallatie, ontluizingsinstallaties tegen tyfus en veel voorzieningen die de Polen buiten het kamp in die tijd nagenoeg niet kenden.
• Gevangenen kregen voldoende en kwalitatief toereikend voedsel op regelmatige tijdstippen, voor velen zelfs beter dan thuis. (Door het gevangenen zelfbestuur ("kapo's"), werden de beste levensmiddelen en ingrediënten vaak al in de slagerijen, bakkerijen en keukens gestolen en onderling verhandeld of geruild. Hetzelfde gold voor de via het Rode Kruis toegestuurde pakketten van buiten: die werden door kapo's en hun vriendjes (vaak communisten) geplunderd of onder bedreiging afgeperst, alvorens een eventueel restant de geadresseerden bereikte.)

Verblijfsruimtes hadden elk twee grote geglazuurde kachels. Per gebouw andere kleuren.

Dubbel geïsoleerde ramen zonder tralies in de gevangenenverblijven.

De bakkerij van Auschwitz.

Een van de keukens.

Auschwitz had voor de gevangenen hoogwaardige en uitgebreide medische voorzieningen. Specialisten en professoren van naam werkten samen met joodse artsen en verrichtten zelfs in bepaalde gevallen baanbrekend werk op het gebied van ziekte-preventie, erfelijkheidsonderzoek en bestrijding van besmettelijke ziekten (bijv. dr. Mengele op het gebied van de vreselijke noma-infecties bij Oost-Europese zigeunerkinderen).

- Er was een groot en modern uitgerust **ziekenhuis** met **operatiekamers,** laboratoria en verpleegafdelingen met 4.800 geregistreerde behandelde patiënten.

- Een omvangrijke **apotheek** (Blok 28) met een compleet assortiment medicijnen. (Helaas bestond nog geen effectief medicijn ter voorkoming c.q. bestrijding van de besmettelijke tyfus. Ook DDT was niet beschikbaar: er was alleen Zyklon-B.)
- Een **dieetkeuken** voor gevangenen (Blok 28).
- Een **tandheelkundige kliniek** (Anne Frank beschreef dat zij en haar familie daar werden behandeld). De meeste Polen hadden nauwelijks tandheelkundige zorg!

Tandheelkunde met o.a. ook joodse tandartsen.

Kindercreche in Auschwitz-Birkenau.

- Een **zwangerschapskliniek.**
  • **Kraamkamer,** verloskundigen en 3.000 geregistreerde levende geboortes.
  • Een **consultatiebureau** voor moeders met zuigelingen.
  • **Kindercrèches.**
  • Een **psychiatrische afdeling.**

Zelfs op cultureel gebied waren veel voorzieningen en faciliteiten. Omdat er in de stad Auschwitz vrijwel niets was, bezochten ook stedelingen het kamp om voorstellingen bij te wonen. Op zondagen waren er wel tot 8 voorstellingen. Het kamp had:

Voormalige concert- en theaterzaal Auschwitz.

- Een **concert- en theaterzaal.**
- Tot **6 kamporkesten,** met professionele en amateurmusici; een met 120 muzikanten.

-

Het Damesorkest van Auschwitz telde in 1944 bijna 50 leden. Dirigente was de joodse Alma Rosé (rechts) nicht van componist Gustave Mahler. Zij stierf eind 1944 door ziekte.

- Een **bioscoop** waar culturele en avonturenfilms werden vertoond.
- Een **bibliotheek** met 45.000 titels en een collectie tijdschriften.

Kunstwerk gemaakt in het kamp door Auschwitz-gevangene.

- Na de bevrijding werden honderden in de kampen vervaardigde kunstwerken gevonden. Er was in Auschwitz een **kunstatelier,** waarvan sommige schilderijen weliswaar de treurigheid van de in Europa heersende oorlog weerspiegelden, maar geen wanhoop. Daarmee werd de Wereld pas in de naoorlogse jaren op grond van de vertelsels en propaganda overspoeld. De in het kamp vervaardigde kunst wordt niet of nauwelijks getoond en als dat al eens een keer is, altijd onder het valse motto: "Verboden Kunst". Zoals een joodse overlevende getuigde, gaven de nazi's volop medewerking aan de totstandkoming ervan. Het is bovendien onmogelijk om in het verborgene aan papier, linnen, verf, penselen, potloden, inkt, enz. te komen, laat staan om medegevangenen langdurig te laten poseren.

Naoorlogse Holocaustkunst: links in opdracht, rechts na de oorlog van joods kunstenaar "ooggetuige" David Olère. Hij "zag" hoe het levend verbranden van babies en kinderen door de nazi's er aan toe ging . . .

Verdere voorzieningen in Auschwitz waren:

- Een **postkantoor** voor verzenden en ontvangen van post (briefkaarten).
- **Rode Kruis pakketten** tevens **periodieke inspecties** over de behandeling van de gevangenen door het Rode Kruis.
- **Adviesbureau voor gevangenen** (*"Reichsbeistand für Häftlinge"*, Blok 25).
- **Rechtskundige bijstand voor gevangenen** (*"Berater für Rechtsbeistand Häftlinge"*)
- In miljoenenoplagen gedrukt **kampgeld** en premiebonnen, waarmee extra en luxe producten konden worden gekocht in de
- **Kampwinkel** (kantine) en het
- **Kampbordeel voor gevangenen** (Blok 24).
- Uitgebreide **bad- en ontsmettingsfaciliteiten,** in Auschwitz II door gevangenen "de Sauna" genoemd. In Auschwitz heerste een rigide regime van persoonlijke hygiëne. Gevangenen konden te allen tijde vrijwillig gebruik maken van doucheruimten, maar waren verplicht minstens 1 x per week te baden. Onwilligen werden gedwongen te baden. Op onverwachte tijden werden door kapo's 's nachts de voeten op hygiëne geïnspecteerd. Als er een luis in een barak werd aangetroffen werd de barak ontruimd en ontsmet met **Zyklon-B.**
- Centrale **kledingwasserij,** volcontinu in ploegendienst en bedrijf.
- Een **drukkerij.**

Konz.-Lager Auschwitz

Folgende Anordnungen sind beim Schriftverkehr mit Häftlingen zu beachten:

1.) Jeder Schutzhäftling darf im Monat zweimal von seinen Angehörigen Post empfangen und an sie absenden. Die Briefe an die Häftlinge müssen gut lesbar mit Tinte geschrieben sein und dürfen nur zwei Seiten je 15 Zeilen enthalten. Briefumschläge müssen ungefüttert sein. In einen Brief darf nur 1 Briefmarke à 12 Pf. oder 6 Pf. beigelegt werden. Alles Andere ist verboten. Postkarten haben 10 Zeilen. Lichtbilder dürfen als Post nicht verwendet werden.

2.) Geldsendungen sind nur durch Postanweisung gestattet.

3.) Es ist darauf zu achten, dass bei Geld oder Postsendungen die genaue Adresse, bestehend aus: Name, Geburtsdatum, und Häftlings - Nummer, auf die Sendungen zu schreiben ist. Wenn die Adresse fehlerhaft ist, geht die Post an den Absender zurück oder wird vernichtet.

4.) Zeitungen sind gestattet, dürfen aber nur durch die Poststelle des K.L. Auschwitz bestellt werden.

5.) Pakete dürfen nicht geschickt werden, da die Häftlinge im Lager alles kaufen können.

6.) Entlassungsgesuche aus der Schutzhaft an die Lagerleitung sind zwecklos.

7.) Sprecherlaubnis und Besuche von Häftlingen im Konzentrationslager sind grundsätzlich nicht gestattet.

Der Lagerkommandant.

Absender:
Meine Anschrift:
Name:
geboren am:
Häftl.-Nr.

Postkarte

An Herrn

Krakau

Briefkaart uit Auschwitz.

Diverse beroepsopleidingen in Auschwitz:
• Een **bouwvakkersschool** (*Maurerschule*) met 974 ingeschreven leerlingen
• Een **timmer** leer- en werkplaats
• Een **metaal** leer- en bewerkingswerkplaats

• Een **leder** leer- en werkplaats
• Een **kleermakers-** en textiel leer- en werkplaats
• **Munitiewerkplaatsen**
• **Garagewerkplaatsen**
• **Ongediertebestrijding**

Sportfaciliteiten
• Een **zwembad** voor gevangenen (een van de modernste in Polen).
• Een **voetbalveld** voor gevangenen (op alle “moderne” Auschwitz-plattegronden uitgewist).
• Een **schermschool** (waarschijnlijk alleen voor Duitsers en burgerpersoneel).

Zo maar enkele van de voorzieningen in Auschwitz. Voor elk denkend mens zal daaruit duidelijk zijn, dat van “massale geheime vergassingen” (12-20.000 per dag!!) die Holocaustvertellers ons opdissen, binnen dit overbevolkte kamp zonder visuele afscherming, volstrekt maar dan ook volstrekt geen sprake kon zijn geweest!
Wie Auschwitz-Birkenau bezoekt en voor het gedenkteken naast de “gaskamers” II en III staat, zou zich even moeten omdraaien om staand met de rug naar die “gaskamers” toe het uitzicht over het kamp in zich op te nemen. Wat men dan ziet, is vernietigend voor het vergassingsvertelsel: staand naast beide “gaskamers” ziet men volkomen onbelemmerd uit over het enorme kamp met in de verte de beruchte toegangspoort. Dit betekent dat ook de tienduizenden gevangenen vanaf hun barakken permanent onbelemmerd uitzicht hadden op alles wat zich om en bij die Krema’s (“gaskamers”) afspeelde. Alleen dat gegeven volstaat al om het hele vergassingsvertelsel met haar geheimhoudingsleugen als een verzinsel te verwerpen.
Laten we enkele faciliteiten van Auschwitz aan de hand van foto’s en vaststaande feiten eens wat nader bekijken. Vreemd genoeg zijn er nauwelijks foto’s van het kamp toen het in gebruik was. We kennen slechts wat onduidelijke (Sovjet)foto’s, tekeningen, vervalsingen, foto’s genomen op andere plaatsen en andere periodes, met valse onderschriften, zonder uitzondering gruwelijk en beschuldigend. Is dit omdat er geen andere foto’s bestaan, of omdat alleen bepaalde geselecteerde foto’s worden getoond? Daar lijkt het sterk op, want we zien bijna altijd dezelfde nietszeggende gruwelfoto’s in de media. Nooit één van de vele duizenden foto’s die de Duitsers zelf ongetwijfeld tijdens het bestaan in het kamp maakten. De verklaring lijkt simpel: de Sovjets brachten alle ontlastende foto’s (en miljoenen andere originele Duitse documenten) over naar hun geheime archieven in Moskou en Podolsk. In hun naoorlogse propaganda over “astronomische aantallen vermoorden door de fascisten” pasten geen foto’s van de werkelijke gang van zaken in het kamp.
Omdat die foto’s zijn verdonkeremaand, moeten we ons hier beperken tot die paar uit de Westerse Holocaustpropaganda, aangevuld met enkele naoorlogse particuliere opnamen.
In Auschwitz werd, in tegenstelling tot wat propaganda beweert, geen honger geleden. U kunt er vrijwel zeker van zijn dat foto’s die dat suggereren, altijd van bijzondere gevallen, zieken, vervalsingen of andere oorden zijn. Foto’s van bijv. sterk vermagerde zigeunerkinderen stammen niet van “zinloze medische experimenten van dr. Mengele”, maar zijn vervalsingen om aan de leugens over Mengele “inhoud” te geven, c.q. genomen toen bepaalde kinderen in het kamp arriveerden en daarop wegens ernstige verwaarlozing en/of besmettelijke ziekten werden opgenomen in het kinderziekenhuis onder Mengele’s leiding. Mengele was een briljant arts, een meerdere malen gepromoveerd wetenschapper (anthropologie en filosofie) en specialist kindergeneeskunde. En hoewel hij de verantwoording over weinig kansrijke gevallen had, blijkt uit keurig bijgehouden medische dossiers van zijn patiënten dat hun overlevingspercentage voor Auschwitz bovengemiddeld was. De met haar tweelingzusje “overlevende” Eva Mozes-Kor zei dan ook: *“Tweeling zijn betekende ongeacht leeftijd overleven. 3.000 kinderen (1.500 tweelingen) werden geselecteerd voor experimenten* (zij zegt

niet welke en hoe en heeft zelf geen constateerbare gevolgen te melden). *Op Mengele's lijst staan was beter dan niet op een lijst staan."*
Overigens heeft Dr. Mengele tot zijn dood in Brazilië in 1979 alle gruwelvertelsels als verzinsels van de hand gewezen; de volgens kennissen sympathieke en evenwichtige dr. Mengele verklaarde tegenover zijn zoon over alles wat hij in die periode heeft gedaan, een absoluut zuiver geweten te hebben.

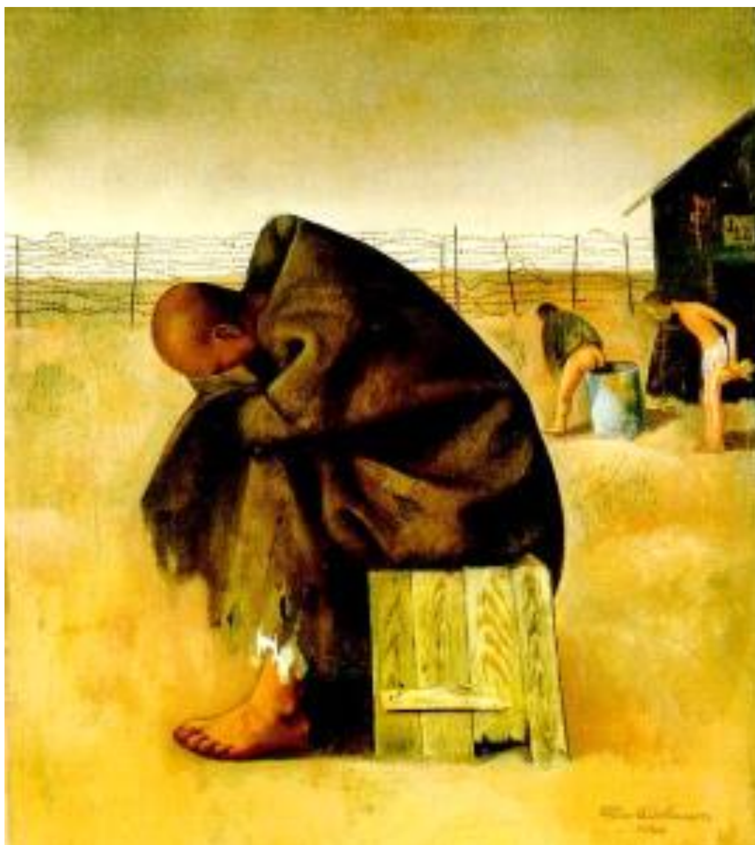
Kinderen bevrijd in Auschwitz

Natuurlijk was Auschwitz geen vakantieoord; het was een hardvochtig werkkamp in een desolaat oord, waar mensen, vreselijk genoeg, van huis en haard gesleept naar toe zijn gevoerd voor een onzekere toekomst en gedwongen verblijf, met van tijd tot tijd verschrikkelijke dood en verderf zaaiende onbestrijdbare tyfusepidemieën, onder het regime van zgn. Kapo's (medegevangenen), die alles tot een nog groter verschrikking maakten. Maar hoe vreselijk ook, het was geen vernietigingskamp"en het gaat niet aan daarover zo grenzeloos en zo demonisch te overdrijven. Daarvoor is geen document en geen enkel concreet materieel forensisch bewijs te leveren.
De Duitsers hielden zich in tegenstelling tot de Geallieerden aan de Internationale Oorlogsconventies (Genève) en lieten inspectieteams van het Internationale Rode Kruis toe, waaronder vertegenwoordigers van neutrale, Duitsland vijandig gezinde landen. Het na de oorlog (1947) uitgebrachte 1.600 pagina's tellende verslag van het Internationale Rode Kruis vermeldt: *"geruchten over massavernietiging tijdens de controles (in Auschwitz en elders) konden niet worden bevestigd."*

Auschwitz was een **concentratie- en arbeidskamp, geen vernietigingskamp.** Alle details, alle voorzieningen, alle documentatie, de interne organisatie enz., laten daarover niet de minste twijfel. Laten we de voorzieningen in dat kamp nog eens wat nader beschouwen:

Volledig rioleringssysteem Auschwitz I en Auschwitz II (Birkenau).

Rioleringssysteem zoals joods kunstenaar Felix Nussbaum het zag.

Aan het rioleringssysteem van Auschwitz besteed ik wat aandacht, ook vanwege de in duizenden vertelsels van "overlevenden" nagepapegaaide nonsens over latrines waar de gevangen tot hun knieën in de fecaliën stonden als zij hun behoefte moesten doen. Ene Irene Weisberg-Zisblatt (akka Ziegelstein) liet daarover 65 jaar na de oorlog een wereldwijd bejubeld scatologisch vertelsel schrijven ("scatologisch": net woord voor een "schijtverhaal") *"De Vijfde Diamant".* Daarin stelt zij "autobiografisch" hoe zij anderhalf jaar lang in Auschwitz dagelijks haar vier familiediamanten inslikte om ze steeds de volgende dag weer uit te poepen, uit de "latrine" te vissen en weer in te slikken. Een prachtboek voor Holocaustgelovigen. Echter, Auschwitz had prima systemen voor stromend water en riolering dus u kunt nagaan welke helse toeren zij dagelijks in Auschwitz (als zij daar ooit was) heeft moeten verrichten om haar diamanten niet voorgoed kwijt te raken. Een nog groter Wonder is, dat zij als elfjarig meisje geen infecties opliep en nu als een van vele duizenden gezonde negentigjarige "overlevenden" op scholen en universiteiten haar vertelsel tegen forse vergoeding aan huilende Amerikaanse kinderen kan vertellen, wier vaders onlangs Libyë bombardeerden.

Holocaustvertellers verwijderen overigens de moderne rioolwaterzuiveringsinstallaties van Auschwitz (naast de Krema's II en III) van luchtfoto's en plattegronden uit die tijd.
In het **kamptheater** werden op zaterdagen vrolijke revues gehouden en op zondagen concerten. Ook waren er toneel- en kindervoorstellingen. Het leidde tot enige afgunst buiten het kamp, want daar waren noch voorzieningen, noch geld voor muziekles of instrumenten. Stadsbewoners werden daarom in de gelegenheid gesteld voorstellingen in de aan de rand van het kamp gelegen theater bij te wonen. Soms acht uitvoeringen per dag, om aan de belangstelling tegemoet te komen.
Auschwitz/Birkenau had minstens 6 volledig samengestelde orkesten, zowel professioneel als amateur, waaronder ook harmonie- en blaasorkesten, waarvan een met 120 muzikanten. In de Jerusalem Post schreef een joodse overlevende te hebben gezongen in het koor van Beethoven's 9e Symfonie, de Corale. Een andere overlevende, Daniel K. (thans professor), beschreef hoe hij als 10-jarige in 1943 zong in het kinderkoor. *"Er werd gerepeteerd in een grote wasbarak, waar de akoestiek goed was. Mijn eerste aanraking met cultuur, geschiedenis en muziek was in Auschwitz."* (Jerusalem Post, Domestic Edition, 25 jan 1995.) U moet bij deze getuigenissen maar even vergeten dat volgens de Holocaustvertelsels "alle joden werden vergast".

Eén van de orkesten was het Damesorkest van Auschwitz, in juni 1943 door de SS opgezet onder leiding van de Poolse muzieklerares Zofia Czajkowska, die werd opgevolgd door Alma Rosé, nicht van Gustav Mahler en eerder dirigente van een Damesorkest in Wenen. Zij verzorgde in Auschwitz opnamen en voorstellingen van opera's, waaronder Madame Butterfly van Puccini. Bij de muzikale-, culturele-, kinderopvoeringen, etc., was ook behoefte aan balletdansers, die er ook waren (zie Zywulska, K., 1988. *Tanz, Mädchen … . Vom Warschauer Ghetto nach Auschwitz. Ein Überlebensbericht. München*).

Zwembad voor gevangenen Auschwitz.

Kennelijk omdat de nazi's destijds de slogan "Een gezonde geest in een gezond lichaam" huldigden, besteedden zij ook aandacht aan sport. Zo was (is) er een door gevangenen gebouwd zwembad in het kamp, voorzien van duikplanken en startblokken. Ook werden waterpolo wedstrijden georganiseerd. Holocaustvertellers hebben daar kennelijk moeite mee, want toeristen worden daar weg gehouden. Om verdwaalde gelovigenals nog "voor te lichten" over de ware aard van de nazi's, heeft de Holocaustlobby er een tekstbord bij laten plaatsen:

"Brandweerreservoir gebouwd in de vorm van een zwembad." (Ja, zo dom denken Holocaustbedriegers dat ú als bezoeked van Auschwitz bent . . .)

Birkenau had ook een **voetbalveld** direct naast de “gaskamers” waar wekelijks wedstrijden tussen SS-ers en gevangenen werden gespeeld. Dat verhoudt zich natuurlijk niet met “geheimhouding”, “structurele mishandeling” en “massavergassingen”. Daarom is de plaats van dit voetbalveld (naast de grootste “gaskamers”) op geen enkele Auschwitzkaart aangegeven: men ziet op kaarten tussen de barakken en Krema III domweg een lege ruimte zonder enige aanduiding.

Voetbalveld naast de “gaskamers”.

Aan de andere kant naast Krema II bevond zich de zgn. **Centrale sauna,** waar gevangenen ontsmet werden en konden baden. Daar was ook de Auschwitz schermschool.

Schermwedstrijd in Auschwitz, foto 1944.

Wezenlijk is ook het verondersteld gedrag in kampen van SS en Wehrmacht. Gezien de demonische wijze waarop Duitsers en de SS – zonder gelegenheid tot tegenwoord – worden afgeschilderd, zal de werkelijkheid daarover bij velen op ongeloof stuiten. Maar toch: de Duitse Wehrmacht en meer nog de politiek geschoolde SS elitetroepen, waren onbetwist het meest gedisciplineerde en best geïnstrueerde Leger ter Wereld. De discipline was legendarisch. Zelfs Stalin erkende dat.

Elke SS-er stond onder deze belofte: *"Bekend is dat alleen de Führer over leven en dood van een staatsvijand beslist. Ik mag geen staatsvijand (gevangene) lichamelijk kwetsen of ter dood brengen. Elke doding van een gevangene in een concentratiekamp vereist persoonlijke goedkeuring van de Reichsführer-SS.)"* Een dergelijk voorschrift van hedendaagse legers moet ik nog zien, zo ook het streng bestraffen van oorlogsmisdadigers in de rest van de wereld.

Mijn ouders liepen niet met de "Moffen" weg (ook niet met de "Oranjes" trouwens), maar behielden respect voor de Duitsers juist vanwege hun correcte manieren en strenge discipline. Misschien ook omdat veel Nederlanders met een streep of een ster op hun jas in vredestijd veel kapsones hadden, maar eenmaal bezet kropen voor de Duitsers. De Duitsers minachtten Nederlanders die zich lieten gebruiken (Landwachters, Marechaussee, Politie, enz.). Die waren het, die joden uit hun huizen haalden, landgenoten verraadden, Westerbork bewaakten en tijdens de Hongerwinter voedsel van landgenoten op hongertochten afpakten). Hoe dan ook, de Duitsers gedroegen zich tegen gewone burgers, vrouwen, kinderen, enz. uiterst correct. Ik ken geen bezettingsleger dat zich beter gedroeg.

Anders was dat tegen "verzetslieden" die, vermomd als burger, soldaten in de rug aanvielen en dan onzichtbaar in de massa onderdoken. Anders was het ook aan het Oostfront, waar de Duitsers met bestiale Aziatische oorlogvoering werden geconfronteerd. De Sovjets kenden God noch Gebod en erkenden de Internationale Oorlogsconventies en het Rode Kruis niet. Integendeel, zij werden openlijk door een hersenzieke joods-communistische

massamoordenaar, Ilja Ehrenburg, opgehitst om zoveel mogelijk Duitse burgers te vermoorden. Zij namen ook geen krijgsgevangenen, maar slachtten veelal Duitse soldaten die in hun handen vielen, onder onzegbare gruwelen af.

In Auschwitz was het dagelijks een komen en gaan van **bezoekers** van buiten het kamp, w.o. vrouwen van gevangenen, familie van Duits personeel, talloze leveranciers, technici en anderen. Gevangenen wiens straftijd erop zat, werden teruggestuurd naar huis of overgeplaatst.
In de zomer van 1943 werd op Himmler's bevel het **kampbordeel** opgezet voor geprivilegieerde gevangenen, met medische controle voor elk bezoek. Werkneemsters waren Duitse en Poolse vrijwilligsters, maar ook gevangenen. De verdiensten waren aantrekkelijk.
In het kamp waren burgerlijke **vrouwelijke bewaaksters** en **opzichtsters** (geen "SS-vrouwen": de SS had geen vrouwen in haar rijen).
Volgens joods overlevende Daniel K., die in maart 1944 met difterie naar het kamphospitaal werd overgebracht, was in Auschwitz ook een **Scholingscentrum.** Een van de gevangenen kreeg toestemming dat te organiseren. Hij maakte het tot een centrum van sociale en spirituele activiteit. Er werd o.a. gediscussieerd over zionisme, socialisme, Tsjechisch nationalisme, enz.
Microgolftechniek voor ontluizing. In de strijd tegen tyfus bereikten de Duitsers in 1943 een doorbraak met het uitvinden van de hypermoderne microgolftechniek (magnetron), in de plaats van het ontoereikende Zyklon-B. Door Geallieerde bombardementen op het industriële complex Auschwitz III, ontstond daarin vertraging, waardoor het pas zomer 1944 operationeel werd. Het bleek zeer effectief omdat het in enkele minuten kleding etc. luis- en ongediertevrij maakte.
Net zoals met de Auschwitz foto's, is er ook met **getuigen** van Auschwitz iets merkwaardigs aan de hand: hoewel bijna de helft (48%) van de gevangenen niet-joods was en onder dezelfde omstandigheden leefden als de joden, zijn alle getuigenissen over "vergassingen" en gruwelijke verhalen vrijwel uitsluitend afkomstig van *joodse* overlevenden, meestal pas jaren na de oorlog en vaak vanuit Israël. Vreemd, want joden en niet-joden leefden in Auschwitz door elkaar en kregen dezelfde behandeling.
Een Pools historicus, geboren dichtbij Auschwitz, vond dat ook merkwaardig en interviewde in het kader van zijn onderzoek zijn bejaarde, naar Australië geëmigreerde niet-joodse moeder, die in 1944 in Auschwitz werkte. Hij vroeg haar, of zij daar iets had gehoord of gezien (zij was toen 25) dat wees op de miljoenen mensen die daar in gaskamers werden vergast.
Op die vraag zei zij iets onverstaanbaars in het Oekraïens, spuwde op de vloer, keek me in de ogen en zei: *"Kijk, wij waren daar met 25 vrouwen en vrouwen praten. Onder ons een dokter, een chemicus, de nonnen waren onderwijzeressen en ikzelf was onderwijzeres en laat me je vertellen dat als er ook maar iets verdacht zou zijn geweest, wij dat zouden hebben geweten. Als daar miljoenen zouden zijn vermoord had de hele omgeving en regio dat geweten en het ook met ons besproken. Natuurlijk, geruchten waren overal, er was toen geen tv en geen kranten, maar toch hoorden wij overal dat de Russen dichterbij kwamen en slechts 10 km van ons af waren. Maar ondanks dat, heeft niemand van ons in Auschwitz iets ongewoons gezien noch gehoord. De idee, dat de vermoeide goedgemanierde oude heren van de SS, die ons zo fatsoenlijk behandelden, miljoenen mensen in gaskamers vermoordden, is een schandelijke en monsterlijke leugen."* Dat is wat mijn moeder daarover zei, jaren na de oorlog.
Thies Christoffersen, een Duits luitenant met de leiding over een agrarisch project in het verderop gelegen Rajsko, schreef: *Het schoffelkommando uit Birkenau was een vrolijke troep. Ze zongen tijdens het werk Poolse volksliedjes en de zigeuners dansten erbij. In het begin was*

ik geschokt over sommige uitgehongerde gevangenen. Toen begreep ik dat zij zo waren aangekomen en dat het enige tijd duurde voor zij opknapten.

Kampgeld biljet van 1 Reichs Mark voor gebruik in Auschwitz. Let op de signatuurregel onderaan, die zegt: bestemd voor concentratiekamp 101 (Auschwitz) – gedrukt in augustus 1944 in een oplage van 500.000 stuks!

Nee, plezierig was het in Auschwitz zeker niet. Maar, is het niet verbijsterend dat, bij de nadering van de “Sovjet-bevrijders” in 1945, slechts 10% van de gevangenen, ouderen, zieken en mensen uit de regio in het kamp bleven, terwijl de **overgrote meerderheid** (onder anderen Nobelprijsontvanger/Leugenaar Eli Wiesel en zijn vader) er **vrijwillig** voor kozen met hun Duitse “moordenaars” en “vergassers” naar Duitsland te reizen, liever dan op hun “bevrijders” te wachten? Werkelijk, het Auschwitz Vertelsel is vol ongehoorde Wonderen.

Nepfoto Auschwitz-kinderen. Kijk eens goed naar de gezichten: zijn dit gezichten van langdurig mishandelde kinderen door (niet nader

omschreven) "medische experimenten", zodanig dat hun lichamen eruit zien zoals op deze overduidelijk vervalste afbeelding? Dit soort beelden komt van de echte "Auschwitz-Lügners"!

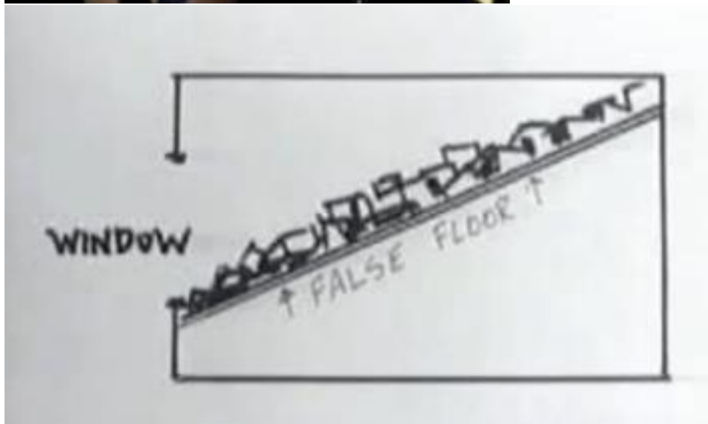
Zijn deze armen en schaduwen natuurlijk? De vraag stellen, is hem beantwoorden.

Foto op Google onder "medische experimenten in Auschwitz". Het zou van een ablatio (borstamputatie) in uw eigen streekziekenhuis kunnen zijn. Ziet u het verschil in kwaliteit van de foto met die van de kinderen?

De twaalf leden tellende Hongaars-joodse lilliputterfamilie Ovitz (de jongste 1,5, de oudste 57 jaar), voor erfelijkheidsonderzoek onder Dr. Mengele's hoede. Allen overleefden Auschwitz en Mengele.
De zeven op deze foto traden op als muzikaal theatergezelschap.

*Schoenen, brillen, koffers, etc. trof men aan in alle kampen, ook die waarvan niet wordt gezegd dat daar is "vergast". Ze waren van overledenen of kwamen van andere kampen om in de werkplaatsen te worden gerepareerd c.q. gerecycled. Er was in Duitsland een groot tekort aan alles. Niets werd weggegooid! (Om de "berg" schoenen indrukwekkender te laten schijnen, is de vloer van de Auschwitz showruimte schuin omhoog geconstrueerd.)***

Links: Eva Mozes-Kor met tweelingzusje toen; beiden overleefden Dr. Mengele. Rechts Eva in Auschwitz nu.

De Sovjets schotelden de wereld na de verovering van Auschwitz een enorme moordfabriek voor met miljoenenmoord aan de lopende band en volautomatische lijkverbranding. Deze "foto" is lang niet meer gezien, maar het vertelsel gaat voort en leeft nog in de geesten van honderden miljoenen.

STOP NA 70 JAAR DE AUSCHWITZ LEUGENS

Noten

[1] Drieluik Holocaust: Waarom nazi-Gaskamers nooit bestonden.
[2] http://www.thestar.com/news/insight/article/742965–a-case-for-letting-nature-take-back-auschwitz
[3] Zie citaten uit de Talmoed.
[4] Breedeveld, Jurgen H. Holocaust Herzien, Afscheid van de Joodse Holocaust-Versie. 2010. Nederlandstalig standaardwerk over revisionistische holocausthistoriografie. 1.240 pag's, ca. 2.400 voetnoten. Gratis als pdf te downloaden op http://frissekijk.info/ en https://ia600501.us.archive.org/26/items/HolocaustHerzien/Holocaust%20Herzien.pdf
[5] Wie alles wil lezen over de schandelijke leugen van "de eerste vergassing" wordt aanbevolen het boek van Dr. C. Mattogno te lezen: Auschwitz: the First Gassing. Rumor and Reality. 2005. Theses & Dissertations Press, Chicago. ISBN 978–1–59148–025–6. Ook te downloaden op http://aaargh.codoh.com/engl/engl.html
[6] Beweisthemenverbot 1992. Verbotsgesetz-Novelle 1992, BGBL 148, § 3h.
[7] § 130 van de Duitse Strafcode, waaronder 'Holocaustontkenning' valt, bepaalt dat het beklaagden niet is toegestaan ontlastend bewijs aan te voeren.
[8] Zie artikel De Leugens over "Holocaust Crematies". http://frissekijk.info/de-leugens-over-holocaust-crematies/
[9] Zie artikel Alle Holocaust "Gaskamers" zijn Fictie (http://frissekijk.info/alle-holocaust-gaskamers-zijn-fictie-een-overzicht/) Daarin wordt stuk-voor-stuk aangetoond dat de zogenaamde gaskamers in Auschwitz en andere Duitse kampen ofwel naoorlogse vervalsingen zijn, ofwel onmogelijk zodanig hebben kunnen functioneren, ofwel pure vertelsels zijn.

[10] Een uitgebreid overzicht van alle onmogelijkheden van “gaskamers” en “massavergassingen” in Duitse concentratiekampen zie “Drieluik over de Holocaust”, tweede Hoofdelement “Waarom ‘nazi-gaskamers’ nooit bestonden: Tien Bewijzen.” (download op http://frissekijk.info/wp-content/uploads/2014/02/Drieluik-over-de-Holocaust1.pdf).